

Publicerad 2010-05-09 14:54 av Jojjon

läst på slam

Skrik

Ridån går upp, showen kan börja!

Hon skriker ifrån ovan

Hon skriker ifrån jorden

”Snälla, lyssna, jag är döende!”

Det bränner i rötterna, en falnande eld

Det pyr och ryker, en tystnad över tystnaden efter branden

De står på stenar, bakom fallna träd

och sjunger samma sånger till varann.

De skjuter mot mål de kallar sanningen

och lögnen skrattar bakom de flinka fingrarna.

De håller fanan högt mot himlen,

mellan stenar, ovan träden

och sjunger samma sånger till varann.

De är så sjuka att de inte längre ser

att de smittades

att det spred sig

och att de sjunger samma sånger till varann.

De blev sjuka utifrån,

sedan inifrån

En sjukdom av färger

som bestämmer vad som är rätt.

Käften brinner när de kämpar

och blodet färgar marken röd

och fortfarande sjunger de samma sånger till varann.

Och hon skriker ifrån ovan

Hon skriker ifrån jorden

”Låt inte vreden måla livet svart!”

Ridån faller,

vad har vi kvar?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jojjon med Poeter.se id #11498 innehar upphovsrätten